

of each dance, as well as to the manner of traditional instrumental performance. This contributes to the creation of an accurate and emotive representation that conveys an “authentic portrayal of Armenian people's lives.”

Each dance has a double title: the first part defines the region of its origin, and the second part specifies the location of circulation of the tune when it was recorded and might have received new features.

The figurative meaning and significance of each piece are highlighted in order to recreate its authentic essence. The attention to detail is particularly noteworthy. While the editor associates this with the impressionistic style of composition, Komitas' intention, however, was to bring the performer closer to the peculiarities of traditional music performance. To accomplish this, he employs elaborate marking that closely resembles the “talking” approach of traditional musicians.

The editor's observations on accent types in the piece are also quite informative. The rich markings used by Komitas, as it turns out, are essential to musical phrasing, as they highlight the phrasing nuances while structuring the musical material as a whole. A detailed explanation is given of the pedalization, which is intended to perform both harmonic and timbral tasks in Komitas' compositions.

In this volume of piano compositions, the Dances are followed by *Seven Songs*, a set of piano miniatures not meant for public performance; they are piano arrangements of traditional song tunes. These melodies are appealing because of their national purity and simplicity, as well as their harmonious form and clear traditional intonation.

They are followed by *Pieces for Children* - the name of this part explains its purpose. At the time, Constantinople was known as an important center of Armenian culture in many domains. However, despite the dynamic cultural life of the city, Komitas was aware of the lack of the most vital musical characteristic: a genuine, pure national style. As a result, upon arriving in Constantinople, he intended to open an Armenian music school. He began teaching without waiting for the school to open, teaching both music theory and piano.

He composed his *Pieces for Children* to incorporate traditional musical elements into the educational process. Sixteen pieces remain from the whole collection. Among them, the three canons in three voices are particularly intriguing; their instructional objective is to introduce children to polyphonic thinking. These pieces, in fact, make up a small polyphonic suite, so the editor has given them this title in the absence of the one by the composer.

Here also, Robert Atayan draws on historical analogies. He points out that, in terms of the genre, a similar piece was composed almost concurrently by Bela Bartók, a Hungarian classical composer. The first twelve pieces in Komitas' *Pieces for Children* are arrangements of folk songs, which resemble the pieces in Bartók's *For Children* series, while the purpose of the canons is similar to that of the famous *Microcosmos* collection. The editor hopes that these compositions, written in a pristine folk style, would

be an attractive addition to the repertoires of aspiring pianists.

The volume concludes with three samples of Komitas' student works: *Larghetto* and *Allegretto*, which the editor conventionally called *Songs Without Words*, and Funeral March. Komitas employed folk music in all three pieces, but this time he has chosen urban folk melodies. This material is of great interest in terms of studying the composer's creative path.

The volume is completed by extensive commentary on the history of Komitas's piano works as well as research notes, which, together with extensive source studies, refer to the clarification of the musical and stylistic features of the works. The commentaries reveal some fascinating information regarding the first performers of *Msho Shorot* and *Dances*.

Together, the preface and commentary to Volume VI form a solid and valuable work on Komitas's piano compositions, introducing them to performers and thus contributing to a better understanding of the fine nuances of the composer's style.

BIBLIOGRAPHY

1. *Gasparyan S. G.*, Komitas, Yerevan, 1947.
2. //Komitasakan, Yerevn, 1981.
3. *Shaverdyan A. L.*, Komitas, Moscow, 1989.
4. *Geodakyan, G Sh.*, Komitas, Yerevan, 1969.
Գաւազարյան Ա. Գ., Կոմիտաս, Երևան, 1947 թ.:
//Կոմիտասական, Երևան, 1981թ.:
Шавердян А.Л., Комитас., М., 1989.
Геодакян Г.Ш., .Комитас., Ер., 1969.

REFERENCES

1. *Gasparyan S. G.*, Komitas, Yerevan, 1947 th.
2. //Komitasakan, Yerevn, 1981 th.
3. *Shaverdyan A. L.*, Komitas, Moscow, 1989.
4. *Geodakyan, G Sh.*, Komitas, Yerevan, 1969.

Կ ա տ ա ր ո ղ ա կ ան ար վ ե ս տ

About the author: AREG VILLI SARGSYAN (born in 1976, Yerevan). In 1994 he graduated from the Piano Department of the Tchaikovsky ten-year-old music school (class of V. V. Sargsyan). In 1999 he graduated from YSC, in 2001 he got a postgraduate degree in YSC (class Prof. V. V. Sargsyan). From 2001 to 2003 he served in the RA Army. Since 2004 he has been a pedagogue at YSC, and an Associate Professor since 2011. In the same year he held a master class in Beirut, Lebanon. Areg Sargsyan is a winner of many national and international competitions and a participant in festivals such as the competition of pianists after S. Elmas, 1996 (Belgian Foundation). He won the 1st Prize at the International Piano Competition in Yekaterinburg - "Russian Season" (2008). In 2009 he participated in the American Protege International Russian Festival in New York (USA), also in the German festival "The Long Piano Night" (license CD, 2009) in Tbilisi. Since 1992 he has regularly performed both with solo programs and with different orchestras of Armenia and with the Armenian Philharmonic Orchestra. He has a CD and several recordings at National Radio. He had solo concerts in Armenia, Russia, Lebanon, Georgia, Italy and the United States. He is author of a number of scientific and methodological publications, the compiler of Sergey Markosyan's collection "Four Cycles of Piano Plays". Many of his students have won international competitions.

Հեղինակի մասին. ԱՐԵԳ ՎԻԼԼԻ ՄԱՐԳՍՅԱՆ (ծ. 30.11.1976 թ., ք. Երևան): Ավարտել է՝ 1994-ին Պ. Չայկովսկու անվ. ՄԱՆԴ դաշնամուրային բաժինը (պրոֆ. Վ. Վ. Սարգսյան), 1999-ին ԵՊԿ պրոֆ. Վ. Վ. Սարգսյան դասարանը և ասպիրանտուրան (2001 թ.): Ծառայել է ՀՀ բանակում 2001-2003 թթ.: Դասավանդում է 2004-ից ԵՊԿ դասախոս, 2011-ից՝ դոցենտ: Նույն թվականին վարպետության դասեր է անցկացրել Բեյրութի Բարսեղ Կանաչեանի անվան երաժշտական քոլեջում և Լ. Շանթ երաժշտական քոլեջներում (Լիբանան): Բազմաթիվ հանրապետական, միջազգային մրցույթների և փառատոների մասնակից է՝ Դաշնակահարների Ս. Էլմասի անվ. ազգային մրցույթի 1996 թ. (Բելգիական հիմնադրամ) 1-ին մրցանակակիր, Եկատերինբուրգում դաշնակահարների) միջազգային մրցույթում «Ռուսական համերգաշար»-ի մրցանակակիր (2008 թ.), Նյու Յորքում (ԱՄՆ) "American Protege International Russian Festival" փառատոնին (2009թ.), Թբիլիսիում՝ գերմանական «The Long Piano Night» փառատոնին, որի շրջանակներում ունի յիզենզավորված ձայնասկավառակ: 1992-ից ծավալում է համերգային գործունեություն՝ մենահամերգներով՝ Հայաստանում, Ռուսաստանում, Լիբանանում, Վրաստանում, Բուսայիայում և ԱՄՆ-ում: Տարբեր նվագախմբերի հետ կատարել է՝ Վ. Ա. Մոցարտի, Ֆ. Լիստի, Ս. Պրոկոֆեի, Ս. Ռախմանինովի (3-րդ Կոնցերտը) դաշնամուրի և նվագախմբի Կոնցերտները: Ունի ձայնագրություններ ՀՀ ազգային ռադիոյի ֆոնդում և CD-ներ: Հեղինակ է՝ մի քանի ուսումնամեթոդական հոդվածների, նաև Սերգեյ Սարկոսյանի «Դաշնամուրային չորս պիես» նոտային ժողովածուի կազմողն է:

Об авторе: АРЕГ ВИЛЛИЕВИЧ САРКИСЯН (род. 30.11.1976 г., Ереван). Окончил: фортепианное отделение музыкальной школы-десятилетки им. Чайковского, класс проф. В. В. Саркисяна (1994); Ереванскую государственную консерваторию им. Комитаса (1999), аспирантуру ЕГК, класс проф. В. В. Саркисяна (2001). Служил в Армии РА (2001-2003). преподаватель Ереванской государственной консерватории имени Комитаса (с 2004), доцент ЕГК (с 2011). В том же году дал мастер-класс в Бейруте (Ливан). Арег Саркисян является лауреатом многих национальных и международных конкурсов и участником фестивалей: конкурс пианистов им. С. Эльмаса, 1996 (Бельгийский фонд), 1-ая премия; Международный конкурс пианистов в Екатеринбурге - Русский Сезон"- лауреат (2008); в 2009 году участвовал в Нью-Йорке (США) в фестивале "American Protege International Russian Festival"; в Тбилиси на немецком фестивале "The Long Piano Night" (лицензионный диск, 2009). С 1992 года регулярно выступает как с сольными программами, так и с разными оркестрами Армении и с оркестром Армфилармонии. Имеет CD и записи в фонде Национальном радио. Имел сольные концерты в Армении, России, Ливане, Грузии, Италии и США. Является автором ряда научно-методических публикаций, составитель сборника Сергея Маркосяна Четыре цикла фортепианных пьес". Имеет студентов - лауреатов международных конкурсов.